

[P. N. Petersen (Røjlle).]

17.000 mand årlig til dette formål, og vi mener heller ikke, at en så lang tjenestetid er nødvendig som den, det indkaldte mandskab har; vi mener, noget mindre kunne gøre det. Således er der adskillige ting, vi er utilfreds med.

Men så er der også fremtiden. Nu ved vi, hvad der er foregået for jagernes, for luftværnskanonernes og for minernes vedkommende, men vi har ikke hørt noget om, hvordan den højtærede minister ser f. eks. på hæren, om den højtærede minister har planer om at genopbygge også hæren, og i så fald nærer vi fra vor side ikke ringe frygt, fordi vi ved, at man indenfor socialdemokratiet har en anden opfattelse, også hvad hæren angår, end den, der råder indenfor det radikale venstre. Vi mener, at det ikke kan lade sig gøre at genopbygge hæren, når vi ikke kender formålet med militærberedskabet i det hele taget. Det er det, jeg gerne vil understrege så stærkt, som det er mig muligt, at det er netop en eventuel opbygning af hæren, vi frygter for skal forsøges gennem bemyndigelsesloven. Noget sådant må vi på det bestemteste advare imod. Der er ingen, der kender dansk militærs opgave i den kommende tid, og så længe vi ikke kender målet, har vi heller ingen midler derimod, så spiller vi i virkeligheden i lotteriet, for man kan let komme til at anskaffe materiel, som det senere viser sig, at der ikke bliver den fjerneste anvendelse for under den endelige ordening.

Chr. Nielsen: Når den højtærede minister lægger så megen forudseenhed for dagen, at han mener at kunne hævde, at han på forhånd ved, hvad jeg vil sige, og at mine udtalelser nøjagtigt, ord til andet, svarede til denne hans forhåndsopfattelse, var det vel egentlig ikke for meget forlangt, at den højtærede minister så i sin tale beskæftigede sig med de ting, jeg fremkom med, i stedet for at begynde at tale om bevillinger og beløb, som Sovjetunionen anvender til sit forsvar. Jeg mener ikke i mit indlæg at have nævnt noget bestemt beløb for, hvad jeg også for rimeligt at anvende til vort militær her i landet, men jeg fastslog, at afgørende for os, hvis vi skulle gå med til militærbevillinger, var, at vi havde indtryk af, at det gjaldt et forsvar for Danmark og for fredens bevarelse; men, som jeg understreger, er der absolut intet i udviklingen, der kan overtale os om, at det er den kurs, Danmark i øjeblikket lægger sine linier efter, tværtimod. Den højtærede kirkemi-

nister Frede Nielsen har i den dansk klub mandag aften udtalt — jeg citerer her ordret telegrammet fra London:

„Vi er placeret på den rigtige side, vi skal nok forsvarsmæssigt og på andre måder bære vore byrder. Hvad Danmark angår, behøver ingen at være i mindste tvivl. Danmark er vestvendt. Jeg siger det paa den danske regerings vegne, det må ingen tvivle om.“

Vestvendt — ja, disse vestvendte kredse, som i dag beskæftiger sig med dette ene: Hvorledes lægge alt mest taktisk og strategisk til rette? I øjeblikket foregår der i den amerikanske presse en omfattende diskussion om forsvarsmulighederne og Skandinaviens inddragelse i Amerikas forsvarsmuligheder. Der siges i forbindelse med disse udtalelser og skrivelser ganske ordret: B-29 bombere stationeret i England kan kun nå Moskvas og Leningrads industridistrikter, men stationeret på danske eller svenske flyvepladser kan de nå frem til Ural.

Vi behøver virkelig ikke, højtærede minister, at have befaling fra Kominform om vor stilling til den danske kurs. Det, vi oplever dag ud og dag ind ved at følge udviklingen i den vestlige verden, som den danske regering og de borgerlige partier søger at kline sig tættest muligt op ad, giver et klart og tydeligt indtryk af, at det er ikke i det danske folks interesse, at kursen lægges sådan, som de ansvarlige politikere i dag ønsker det. Det er for os tilstrækkeligt tungtvejende til, at vi kan tage vor stilling uden befaling fra Kominform. Hvad det danske folk mener med hensyn til opfattelsen af vor politik, synes den højtærede minister altid at have på rede hånd. Nuvel, jeg tvivler såmænd ikke på det danske folks opfattelse. Vi har før oplevet strålende tider, da det danske folk opfattede tingene rigtigt på tværs af politikeres opfattelse, og en sådan ting kan jo gentage sig. Må jeg så iøvrigt hertil bemærke, at den højtærede minister sikkert også har på fornemmelsen, at der rører sig et og andet i det danske folk, som ikke svarer helt til det, han og andre ønsker at antyde. Det er vist ikke så forfærdelig længe siden, den højtærede minister var til et vælgerforeningsmøde i Esbjerg, hvor de socialdemokratiske medlemmer ganske tydeligt gav udtryk for en helt anden opfattelse end den, som den højtærede minister vil gøre til sin.

Tilslidst må jeg sige, når man fremhæver, at kommunisternes politik her i landet falder sammen med kommunisternes politik i andre lande, at jeg synes ikke, det kan ud-